

Klauva 26 år uten tallefon.

I år er det 26 år sia handelsmann Karlsen i Klauva, reiste frå stedet. Hans Kildal, som hadde overtatt en parsel hos ham av Klauva, fikk den simple ære av Karlsen at han tok telefonen med seg, strengen og alt tilbehør. Det syntes som at han ville gjøre det så mørkt for den enkle nabo, som mulig. Men Hans Kildals mot sviktet ikke. Han og hans kone med sine mange små begynte tilværelsen med godt mot, selv om det ofte hendte at han i mørke vinterkvelder i snedrev på grunn av sykdoms tilfeller eller liknende måtte gå den lange veien på ski til nærmeste telefon som var i Russevåg, omlag en times gang over fjellet. Men ingen har hørt dem har klaget over tilværelsen.

Nå etter 26 års forløp er stein og skog fjærnet. Når alt står i sin sommeridyll, er det ikke mange som kan sei at der og der har det vært fullt av skog og stein, der det nå er som en hage. Ser en dog vel etter bærer arealene præg av lange og slitsomme dagsverk av de to og barna. Aar etter år, frå tidligste morgen til seineste kveld, har de ryddet skog og stein og lagt jord under kultur. Nå er Hans Kildal og hans hustru gammel og slitt, men deres eiendom er vakker og velstelt, og unge krefter, barna, er gått i gang i samme spor. Nå er disse i full gang med å bygge telefon fram til Russevåg. Om ikke mange veker er det bare å dreie på sveiva. Ja, ja, den, dag blir det glede i Klauva, det, er jo 26 år sia sist det hendte.

Terje Johannessen